

کاهش قیمت نفت و آینده صادرکنندگان آن

مستقیماً و چه غیرمستقیم - به آن واپسنه است. هر فعالیت در دادوستد نفت، بورس‌های عمدۀ سهام و بسیاری از کشورهایی که از بحران آسیای جنوب شرقی در امان مانده‌اند نگرانی خود را از تحولات نفتی در منطقه خلیج‌فارس پنهان نمی‌کنند. در نخستین دو ماه سال جاری عربستان سعودی ده درصد، و کویت و بحرین هر یک ۵ درصد از درآمدهای نفتی خود را از دست دادند که اثرات عاجل آن نفوذ بسیاری از قراردادهای سوداوار این کشورها با شرکت‌های بزرگ و کوچک غربی بود. قراردادهای بزرگ ساختمانی که حدود ۱۰

پس از جنگ خلیج‌فارس همه کشورهای عربی حوزه خلیج‌فارس معتقد بودند که به عنوان قدردانی از آمریکا و نقش آن در بیرون راندن نیروهای عراقی از کویت باید خریدهای تسلیحاتی خود را از غرب انجام دهند. ولی امروز پس از گذشت هفت سال از این جنگ، دیگر چنین تمایلی وجود ندارد. گرچه همه کشورهای خلیج‌فارس و از جمله ایران نیاز به داشتن ارتش‌های قدرتمند را پذیرفته‌اند بسیاری از متکران مظنون به بی‌صدقی امریکا در سیاستهای منطقه‌ای خود، معتقدند که آمریکا

در شش ماه گذشته، تولیدکنندگان نفت نهت زده و بدون آنکه کاری از دستشان برآید ناظر سقوط قیمت نفت خود از حدود ۱۸ دلار به حدود ۱۳ دلار در هر بشکه بودند. جلسات متعدد کارشناسان نفت طی این مدت و به ویژه جلسه‌ای که در مسقط تشکیل شد نتوانسته است به هیچ نتیجه‌ای برای متوقف کردن سقوط مستمر قیمت نفت به رسد. دورنمای چنین سقوطی برای همه کشورهای حوزه خلیج‌فارس نگران کننده است به ویژه عربستان سعودی که در میان کشورهای عربی منطقه جمعیتی قابل توجه دارد و دوسوم درآمد آن متکی به نفت است و لذا با وضعی تکان دهنده رویرو آست.

پادشاه عربستان با نزدیکانش در مورد شرایط اقتصادی کشورشان رایزنی می‌کند.

میلیون کارگر خارجی در آن مشغول به کار بودند یا چهار بحران شدند و یا مجبور خواهند شد بزوی از حجم سرمایه‌گذاریها و تعداد کارکنان خود در منطقه بکاهند. برای کارگران کشورهای آسیای جنوب شرقی شاغل در کشورهای عربی خلیج فارس که به دلیل ادامه بحران راهی به بازار کار در کشور خود ندارند زمانی بدتر از این برای کاهش قیمت نفت متصور نبود.

سقوط قیمت نفت بسیاری از کشورهای عربی خلیج‌فارس را از رویاهای خوش به واقعیات بازگردانده است. هنگامی که قیمت نفت به ۲۰ دلار در هر بشکه رسید دولتهای منطقه مغروزانه

ممکن است برای فروش سلاح خود به کشورهای منطقه دست به ایجاد بحرانهای کاذب و ساختگی در رفتارش با عراق بیند. چنانچه روند قیمت نفت سیر نزولی فعلی خود را ادامه دهد بسیاری از کشورهای منطقه ناگزیرند در معاملات تسلیحاتی خود با غرب تجدیدنظر کنند، نخستین آثار این بازنگری در نمایشگاه اسلحه در ابوظبی در ۱۵ مارس گذشته نمایان شد که در آن بسیاری از دلالان اسلحه سرخورده و تاراضی و بدون گرفتن سفارش‌های چشم‌گیر به کشورهای خود بازگشتد. خلیج‌فارس منطقه‌ای است که اقتصاد هر کشوری در هر گوشه از جهان به نحوی - چه

عربستان سعودی با صدور در حدود ۸/۵ میلیون بشکه نفت در روز بزرگترین صادرکننده نفت در جهان است. کاهش هر دلار در یک بشکه نفت درآمد این کشور را دو و نیم میلیارد دلار در سال کاهش می‌دهد. بودجه عربستان در سال جاری هر چند هم نسبت به قیمت‌های جدید نفت متعادل بسته شود باز تصمیم‌گیری در طول تاریخ بودجه‌بندی این کشور خواهد بود. چنانچه قیمت‌ها راه بهبود در پیش نگیرند بودجه سال جاری عربستان ۴/۸ میلیارد دلار کسری خواهد داشت که نخستین آثار اجتماعی آن کاستن از هزینه‌های بهداشت و آموزش خواهد بود. برای سعودیها با داشتن نرخ افزایش جمعیتی در حد ۴ درصد، این میزان کسری بودجه، معانی بسیار خواهد داشت. در چین بحرانی بنظر قطعی می‌رسد که بسیاری از آحاد جمیعت ۱۲ میلیونی عربستان دولت خود را در زمینه هزینه‌های هنگفت تسلیحاتی و خرید میلیارد‌ها دلار سلاح زیر سوال خواهند برد. به رغم کاهش سریع قیمت نفت در ماههای اخیر، عربستان سعودی همچنان بزرگترین خریدار اسلحه در جهان باقی خواهد ماند. این کشور به طور معمول هر ساله بیش از یک چهارم درآمد نفت خود را به خرید سلاح تخصیص می‌دهد.

اما تحلیل گران نفتی در اطلاع‌های انتظاری خود پیش‌بینی نمی‌کنند که روند صعودی قیمت نفت به این زودیها آغاز شود. تقاضا برای خرید نفت از سوی کشورهای آسیایی موقتاً کاهش یافته (به دلیل ادامه بحران اقتصادی آنها)، به دنبال پشت سر گذاشتن یک زمستان گرم در نیم‌کره شمالی ذخایر نفت در انبارهای کشورهای شمالی کره زمین اباشته است، طرح فروش نفت عراق در برایر غذا، نفت این کشور را نیز به بازار سازیز کرده و به بحران کاهش قیمت نفت باز هم دامن خواهد زد و بالآخره نیجریه، قطر و به ویژه ونزوئلا صادرات خود را بیش از سه‌میله بندی کشورهای صادرکننده نفت (اویک) به بازار روانه ممکنند که به اشیاع بازار باز هم کمک ممکنند.

مأخذ: مجله اکونومیست ۲۰ مارس ۱۹۹۸ برگردان از بخش ترجمه «گزارش»

ولی هیچکس و هیچ مقامی حاضر نیست در عمل
نفر اول باشد. فروش صنایع دولتی به معنی اخراج
هزاران نفر از کارگران دولت است که به داشتن
شغل آسان و درآمدی خوب برای تمام عمر دل
خوش کرده‌اند. گرچه بسیاری از حاکمان سعودی
ترددید دارند که دولت هرگز به خصوصی سازی تن
در دهد ولی سرانجام فشار هزینه‌های کمرشکن
تاسیسات و سازمانهای دولتی آنها را وادار به
بذریغتن آن خواهد کرد.

وضعیت آینده

بدیهی است احتمال افزایش قیمت نفت در آینده وجود دارد و همین امر حاکمان کشورهای خلیج فارس را امیدوار ساخته و برآن داشته است که از دست زدن به اقدامات افراطی و عاجل خوداری کنند. قبلًا نیز چنین اتفاقی افتاده و نوساناتی در قیمت نفت دیده شده است.

دست از اصلاحات اجتماعی و اقتصادی که می‌توانست آنها را به اقتصاد جهانی نزدیک کند برداشتند. در زمانی که همه کشورهای جهان درگیر کاستن از بارانه‌های دولتی بودند، شرکتها و تأسیسات دولتی را می‌فرخوختند و سهام خود را مستقیماً در بورسها به خریداران خارجی عرضه می‌کردند بسیاری از کشورهای عربی خلیج‌فارس با دریافت پولهای نفت، خود را در واقعی جاری جهان گم کردند. در سال جاری عربستان سعودی ناچار است به دلیل غفلت‌های گذشته دومیلیارد دلار بارانه پرداخت کند، روشنی که جهان سرمایه‌داری و مظہر آن صندوق بین‌المللی پول را به خود مل؛ ازاند.

سعودیها مدت‌های است که در باره خصوصی‌سازی صحبت می‌کنند ولی این صحبت‌ها از محدوده شوخي فراتر نمی‌رود. همه می‌گویند روزی باید به خصوصی‌سازی تن در داد

میر مرتضیٰ نواب خلیفہ اسلام مختار خلیفت پسندید
خان (سرپرست) خلیفت مختار خلیفت را انتخاب کرد
=MAYAW=MAYAWY=MAYAWZ=MAYAWP= MAYAWP
MAYAWST MAYAWTT=MAYAWT

MANESH TARKHIS CO. LTD